

Péter vallomása

A mai vasárnap evangéliumában Jézus azt a kérdést teszi fel tanítványainak, hogy mit gondolnak róla az emberek, illetve mit hisznek róla maguk a tanítványok.

Ez utóbbi kérdésre válaszolja Péter apostol a saját és a többiek nevében azt, hogy Jézus az Isten Fölkentje, azaz ő az Isten által fölkent Messiás. Érdekes észrevennünk, hogy mielőtt feltenné kérdéseit, meghallgatná Péter hitvallását és tanítaná őket messiási küldetéséről, Jézus imádkozik. Az evangéliumokban többször találkozunk azzal, hogy Jézus imádkozik a mennyei Atyához, s ezt mindig életének valamely döntő pillanatában teszi, például az apostolok kiválasztása vagy a szenvedés vállalása előtt. Az imádkozás során, a mennyei Atyával való beszélgetés közben ismeri meg az Atya akaratát, mindazt, ami az ő küldetése. Most talán éppen azt érti meg imájában, hogy messiási küldetése a szenvedés és a halál vállalását jelenti, illetve azt beszéli meg az Atyával, hogy

ezt a titkot elmondhatja-e, feltárhatja-e apostolainak. Ha Jézus számára ennyire fontos az imádkozás, akkor bizonyára nekünk is érdemes a mennyei Atya útmutatását megkérdeznünk.

Az evangéliumi részlet másik fontos eleme az, hogy Jézus a Jeruzsálemben ráváró szenvedésről és halálról beszél tanítványainak. Lukács evangéliumában ez az első alkalom, hogy erről jövődől nekik, amelyet két hasonló követ. Lát-

juk, hogy tanítványai csak lassan értik meg, hogy mit jelentenek szavai.

Azt is látjuk, hogy Jézus tudatosan készül arra, ami rá vár, nem menekül el az emberi gyilkos szándék elől. Elfogadja a szenvedést, elfogadja a halált, de nem csupán mint a felé megmutatkozó emberi rosszindulat és elutasítás jelét, hanem mint Isten akaratát. A mennyei Atya azt akarja, hogy a Fiú szenvedéssel és halállal váltsa meg a világot.

Hordozni a keresztet

A Jézusról szóló hitvallás és a szenvedés megjövendölése után az Úr kijelöli tanítványai útját: „**Aki utánam akar jönni, tagadja meg magát, vegye fel keresztjét mindennap, és úgy kövessen.**”

A tanítványi élet velejárója a keresztthordozás, enélkül, senki sem mondhatja magát Krisztus követőjének. Mindennapjaink során sokszor érezzük, hogy nem tudjuk utolérni magunkat, nehéz rendet tartanunk. Rendezetlen életünkben akkor tudunk végre rendet tenni, ha helyes irányba állítjuk azt és a végső célra tekintünk. Ez nem más, mint az üdvösség elnyerése, amely csak úgy lehetséges, ha hordozzuk életünk keresztjét. Ha nehéznek tűnik, emeld fel fejed, hogy újra meglásd a végső célt!

Engedelmesség és alázat

Urunk, Jézus Krisztus! Te tudatosan vállaltad a keresztthordozást a mi megváltásunkért és üdvösségünkért. Engedelmes voltál az Atyának, aki ezt az áldozatot kérte tőled.

Taníts minket is engedelmességre és keresztthordozásra! Légy velünk, példád segítsen, erősítsen és bátorítson! Segíts minket, hogy sikerrel fáradozzunk a magunk és mások üdvösségén! Nem akarjuk kikerülni a keresztutat. Nem keressünk más utat, ami könnyebbnek tűnhet. Hozzád hasonlóan engedelmeskedünk a mennyei Atyának, mert hisszük, hogy türelemmel viselt szenvedéseink jutalma az örök élet és az örökké tartó boldogság lesz. A legnagyobb boldogság az számunkra, hogy elnyerjük az örök életet.

Évközi 12.
vasárnap

Zak 12,10-11; 13,1
Gal 3,26-29
Lk 9,18-24

Hétfő

2Kí 17,5-8.
13-15a.1
Mt 7,1-5

Kedd

2Kí 19,9b-11.14-21
31-35a.36
Mt 7,6.12-14

Szerda

2Kí 22,8-13; 23,1-3
Mt 7,15-20

Csütörtök

2Kí 24,8-17
Mt 7,21-29

Péntek, Ker. Szent
János születése

Iz 49,1-6
ApCsel 13,22-26
Lk 1,57-66.80

Szombat

Siral 2,2.10-14.18-19
Mt 8,5-17

Évközi 13.
vasárnap

1Kí 19,16b.19-21
Gal 5,1.13-18
Lk 9,51-62